

sejr, der giver os en saadan Stilling, at der er tilvejebragt parlamentarisk Flertal for en leve- og arbejdsdygtig Regering.

At Statslaanenes Afløsning under saadanne Forhold maa tages op, derom kan der jo ingen Tvivl være, og jeg tror, det er i rette Tid, at dette Spørgsmaal er rejst fra vor og fra anden Side, thi med den Belastning af det sociale og politiske Fremtidsarbejde, som Afbetaling i Løbet af 8 Aar af $\frac{1}{4}$ Milliard er, og med de Udgifter, som særlig det ærede Medlem Hr. Rode stillede os for Øje angaaende den udenlandske Statsgæld, hvor der er Mulighed for, at hvis Kronen gaar ned, eller blot bliver paa den nuværende lave Standard, bliver det en overvældende Byrde, med alt dette for Øje er det i rette Tid, at dette Spørgsmaal rejses netop før Valget, saa Vælgerne kan forberede sig derpaa og tage Standpunkt til, hvordan de vil have den Sag løst; og alle er da for Resten ogsaa paa det rene med den simple Ting — den kommer ingen udenom —, at Statslaanet skal afbetales, det skal betales før eller senere, det kan være, hvis de selv kommer til at regere, at de gerne vil have det skuddt ud, det kan være, men Laanene skal betales; der tales ogsaa om, at de maa betales forholdsvis hurtigt, Spørgsmaalet er kun: hvordan.

Det ærede Medlem, der var det konservative Folkepartis finansielle Ordfører, Hr. Korsgaard, talte om, at der maatte en Afbetaling af Statsgælden til; han vilde have det gjort ved nye indirekte Skatter bl. a. paa Kaffe og Mel, altsaa paa selve Brødet, store nye indirekte Skattebyrder paa den arbejdende, forbrugende Befolkning, det er hans Middel. Det ærede Medlem Hr. Rode stillede det ganske rigtigt op, da han pegede paa, at Socialdemokraterne sagde: en Formueafgift paa alle større Formuer til successiv Afdragning af Statsgælden. Og saa paa den anden Side det konservative Forslag!

Jeg ser, at Venstres københavnske Hovedorgan, „København“, har gjort sig det meget let med Hensyn til vort Arbejds- og Valgprogram fra Odense. Bladet har saa lidt som den øvrige Venstrepressen gengivet dette Program for sine Læsere. Venstrelæserne lever i lykkelig — det bliver maaske heldigvis snart ulykkelig — Uvidenhed om, hvordan det Program ser ud, de kender det hverken i dets Helhed eller i Enkeltheder. Bladet „København“ resumerer det i Lørdags paa følgende nemme, kortfattede Maade — jeg glemte at faa Bladet med herop, det ligger nede paa min Plads, hvis nogen

vil se efter, men jeg er ganske sikker paa, at jeg refererer det fuldstændig korrekt, for det er kun fire Ord —, dette Program med 17 Punkter, med mange Enkeltheder bliver refereret i Bladet „København“ paa denne Maade: Formuekonfiskation, Tvangslovgivning, Importregulering og Millionbevillinger til Statseksperimenter. Med de fire Ord karakteriseres Arbejds- og Valgprogrammet fra Odense. (*En Stemme*: Det er fuldkommen rigtigt). Det er fuldkommen rigtigt, siger Minister Klaus Berntsen. (*Minister uden Portefeuille* [Klaus Berntsen]: Nej, det var ikke mig). Naa, han generer sig dog, det glæder mig, saa var det Justitsministeren (*Justitsministeren* [Rytter]: Nej). Naa, ogsaa han generer sig, det undrer mig mere, saa maa det være den højtærede Landbrugsminister, han generer sig ikke for noget som helst.

Se, Formuekonfiskation — jeg ser for Resten til min Bedrøvelse, at ogsaa „Politiken“ i Gaar, kun dog paa dette ene Punkt, slutter sig dertil og betegner vort Forslag som Formuekonfiskation. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde det rigtige derom forleden Dag, da han — De kan se det efter i Rigsdagstidende — udtrykkelig slaar fast, at det, Socialdemokraterne foreslaar i Odenseprogrammet, er ikke Formuekonfiskation, det kunde forstaas, som vi pludselig vilde konfiskere al Formue her i Landet. Det er ikke Formuekonfiskation, siger det ærede Medlem Hr. Rode, det er en Formueafgift til successiv Afbetaling af Statsgælden. Det er netop det rigtige. Og saa stiller han det op, at vi vil det paa den Maade, de Konservative vil det ved indirekte Skatter, og derefter udtaler han, at han ikke kan tage Standpunkt til Socialdemokratiets Forslag, før det foreligger formuleret, han kan kun tage Standpunkt til Tanken. Det gør han, ikke direkte, men dog indirekte, idet han straks siger, at den Nedgang i Formueskatten, som vi fik ved de sidste Neergaardske Skattelove, maa retableres —, altsaa Formueskatten skal ogsaa efter de Radikales Mening forhøjes, og han føjer til, at ogsaa han vil være med til en Afvikling af Statsgælden, og mener, at dertil kan for den udenlandske Statsgælds Vedkommende Militærudgifterne bidrage væsentligt. Det har vi naturligvis intet imod for vort Vedkommende. Altsaa til vort Forslag vil han ikke tage direkte Standpunkt, for han ser det formuleret; men han vilde ikke gaa imod. Det er altsaa ikke Formuekonfiskation, det er en Fortsættelse af vor hidtidige Skattelovgivning med et nyt Led, nemlig en særlig Formueafgift i nogle Aar paa de